22 ноември 2013 Според повечето историци, причината за Украйна и други части на Съветския глад през 1932-33 става потискаща и принудени земеделските производители да политика поръчки зърно, преследвана от комунистическите власти.

Повече от 20 държави са признали глад в Украйна през 1932-33 като геноцид на украинския народ. Въпреки това, този въпрос е все още въпрос на ожесточени дебати сред историци и политици.През 2006 г. на Висшия съвет официално призната Гладомора от 1932-33 като геноцид на украинския народ. По закон, с отказа на Гладомора се счита незаконно, но наказанието за такива действия не е уточнено. В същото време, "бащата на Конвенцията за геноцида," Д-р Рафаел Лемкин, който всъщност въвежда термина през 1953 г., заяви, че "унищожаването на украинската нация" - е "класически пример за геноцид."

Гладомора признат за геноцид на украинците в 23 държави: Андора, Австралия, Аржентина, Бразилия, Грузия, Еквадор, Естония, Испания, Италия, Канада, Колумбия, Латвия, Литва, Мексико, Парагвай, Перу, Полша, Словакия, САЩ, Унгария, Чехия, Чили както и Ватикана като независима държава.
Резолюцията на Европейския парламент относно Гладомора през 2008 г., наречен "ужасно престъпление срещу украинския народ и човечеството." Документът също така съдържа препратки към Конвенцията на ООН за геноцид.
Както показва проучването на Международния институт на Киев по социология, считано от ноември 2007 г., близо две трети от украинците подкрепят признаването на Гладомора за геноцид на украинския народ

2. Количество жертви

Този брой се определя чрез сравняване на смъртността в районите за глад, покрити с процент обичайната смъртност.

При липса на надеждни данни за населението от този период, броят на загубите сред украинците оценява много по-различно: 3500000-7500000, дори 10 милиона.Въпреки това, повечето експерти са съгласни, че преките жертвите е около 3,5 милиона.Решението на Апелативния съд на Киев по отношение на извършителите на Гладомора определен брой 3,9 млн.

Въпреки това, бившият президент Виктор Юшченко, активен поддръжник на Гладомора в света, в статията си в The Wall Street Journal писа, че гладът убити между седем и 10 милиона украинци.

Сред учените също няма консенсус относно общия брой на смъртните случаи от глад в СССР през 1932-33. Някои чуждестранни историци твърдят, че до 8-милиона мъртви, като твърди, че повече от половината от тях са украинци.

В Украйна, в единен регистър на жертвите на Гладомора

Нисък дял на умрелите руските евреи и общият им брой, тъй като те са живели предимно в градовете, където системата с карта се функциониращи на предлагането на храни, "- пише историкът Станислав Кусливски

3. География на глада

Повечето украинци са били убити в съвременната Харков, Киев, Полтава, Sumy, Черкаси, Днепропетровск, Житомир, Виница, Чернигов, област Одеса и Молдова, който след това беше част от СССР.

За 81% от жертвите на глада в Украйна са украинци, 4,5% - 1,4%, руски - 1,1% и евреите - поляци. Сред жертвите е имало и много беларуси, българи и унгарци. Изследователите отбелязват, че разпределението на Гладомора жертви по националност съответства на националното разпределение на населението на селските райони на Украйна.

4. Первое упоминаване в преса
Изчезнал глад село в Харков, 1933
Първият от глад в СССР каза британски журналист Малкълм Магъридж през декември 1933 г., казва изследователят Станислав Кусливски. Трите статии във вестник Manchester Guardian журналист описани мрачните си впечатления от пътувания до Украйна разказаха за глад сред селяните.

Магъридж показа големи загуби на селяни, но не даде конкретни цифри.

След първата статия на своите съветски власти забранено чуждестранни журналисти отиват на глада-засегнати области на страната. През март, сензационни открития Магъридж кореспондент се опита да опровергае Ню Йорк Таймс, Уолтър Дюранти, Москва. Неговата статия, озаглавена "Руски гладен, но не от глад."

Когато проблемът започна да пиша за други американски вестници, Durant потвърди за масова смърт от глад.

5. Признаването

Думата "Гладомора" за първи път в печатни произведения на украински имигранти в Канада и Съединените щати през 1978 година. В СССР, а историците допускат само да се говори за "трудностите с храна", но не и за глад.

Из устата на официалния думата партия "Гладомора" се провежда за пръв път през декември 1987 година. Тогава, първият секретар на КПСС Централния комитет Владимир Sherbitsky, говорейки на тържества за отбелязване на 70-годишнината на Съветския съюз, призна 1932-33 глад. Когато по този въпрос започна да се обсъдят по-открито, през 1990 г., на Комунистическата партия на Украйна позволи публикуването на книгата "Глад през 1932-1933 г. в Украйна:. Очите на историците, на езика на документа"

Според Станислав Kulchitsky, реалната тиража е само 2500 копия, и той е станал рядкост библиотека.

През 2006 г., по времето на президента Юшченко, Security Service Украйна се декласифицира повече от 5000 страници на държавните архиви на Гладомора.

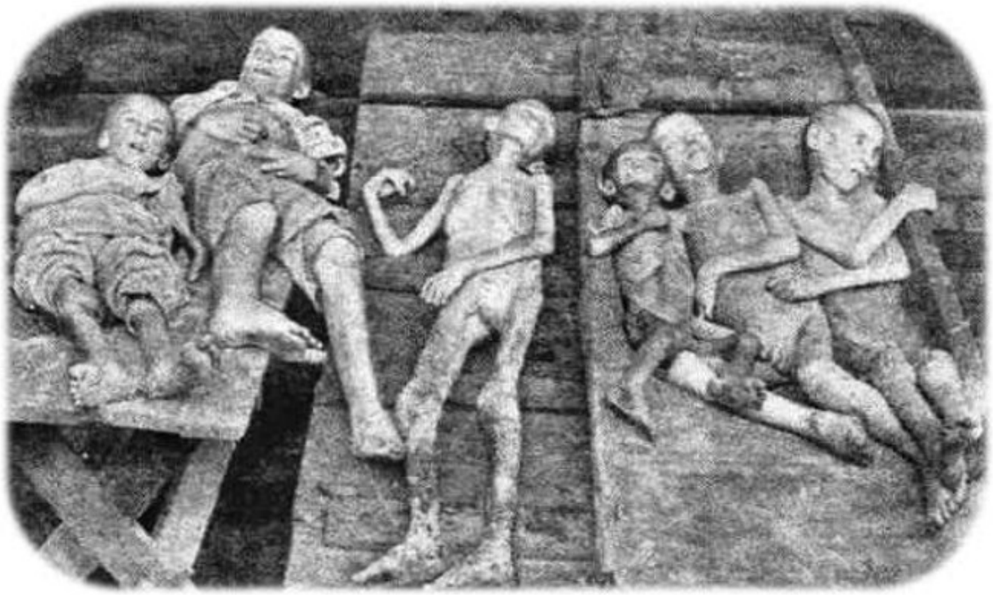

6. Натурални облози

 През декември 1932 втора Станислав Косир докладвани на Сталин: "Най-добрият резултат, получен чрез използване натурален облог. За една крава и прасе земеделски производител и сега е още здраво държи.." При не изпълнение на плана или различни нарушения кофискували домашни животни трайни храни и къщи.

7. Законът "петте житни връхчета"

 Сталин предложи нов репресивен закон за защита на държавната собственост.

 Законът е предвидено такива нарушения стрелба с конфискация на имущество, и ако смекчаващи обстоятелства - 10 години затвор. На затворниците не са били предмет на амнистията.

 За наказателна документ е осигурила популярното име "Закон за пет уши", както е признат за виновен в присвояване на държавна собственост е в действителност, всеки, който без разрешение събира въз основа на колективен полеви ферма няколко връхчета от пшеница.

През първата година на новия закон за него, той е осъден на 150 хиляди души.

 Законът е в сила до 1947 г., но пикът на неговата употреба настъпили именно на 1932-33.

8. "черна дъска"
Symbolic "черна дъска" с имената на села - част от мемориала на жертвите на глада в Киев В 1920-30-те години вестници редовно публикуват списъци на райони, села и колективните стопанства, предприятия или физически лица не извършват плана за приготвяне на храна.
За длъжниците, които се намират на "черната дъска" (за разлика от "червените дъски" - списъци на радост), използва различни наказания и санкции, включително преки репресии срещу цели трудови колективи.
По време на глад хит село на "черен списък" означава присъда на неговите жители.
Правото да се направи села и групи в този списък са регионалния представител на Комунистическата партия на Украйна на регионално и селските клетките. С други думи, това е официална инициатива отдолу.

9. Канибализмът

Архитектът на съветската политика на принудителен поръчки зърно е Йосиф Сталин Свидетели разказват за глад, когато отчаяните селяни ядяха телата на мъртвите си деца или съседи.

"Това канибализъм е достигнал лимит, когато съветското правителство ... началото на печатащите плакатите с предупреждението:" Направете си собствени деца - това е варварство ", - пише изследователите Унгарски Агнес и Стивън Варди.

Според някои съобщения, за канибализъм по време на глада е осъждани повече от 2500 души.